

ginionych na skutek służby w armiach b. państw zaborczych,

- c) po zmarłych na skutek służby w wojsku Republiki Czeskosłowackiej w czasie od dnia 1 listopada 1918 r. do dnia 1 października 1938 r., jeżeli osoby te miały przyznane zaopatrzenie inwalidzkie na podstawie przepisów Republiki Czeskosłowackiej lub nie utraciły prawa zgłoszenia roszczeń do tego zaopatrzenia i jeżeli posiadają obywatelstwo polskie, — na równi z osobami pozostałymi po osobach zmarłych na skutek służby w wojsku Rzeczypospolitej Polskiej w czasie pokoju,
- d) po inwalidach wojennych i wojskowych, jeżeli osoby te posiadają obywatelstwo polskie i miały przyznane zaopatrzenie inwalidzkie na podstawie przepisów Republiki Czeskosłowackiej lub nie utraciły prawa zgłoszenia roszczeń do tego zaopatrzenia.

(2) Pozostałymi w rozumieniu ust. (1) pkt 4) są osoby wymienione w art. 3 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim z uwzględnieniem przepisów art. 3a tej ustawy.

Art. 3. Osoby wymienione w art. 2 muszą zgłosić roszczenia do zaopatrzenia inwalidzkie-

go pod rygorem utraty prawa do dnia 31 grudnia 1939 r.

Art. 4. Do zaopatrzenia inwalidzkiego na podstawie dekretu niniejszego stosuje się tryb i zasady przewidziane w ustawie z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim.

Art. 5. Z zaopatrzenia pieniężnego, przyznanego na podstawie dekretu niniejszego, potrącone będą zasiłki wypłacone w okresie od daty, od której przyznano zaopatrzenie.

Art. 6. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Opieki Społecznej i Ministrowi Skarbu.

Art. 7. Dekret niniejszy obowiązuje od dnia 1 listopada 1938 r. Równocześnie uchyla się na odzyskanych ziemiach Śląska Cieszyńskiego ustawę z dnia 20 lutego 1920 r. o zaopatrzeniu inwalidów i pozostałych (Zbiór ustaw i rozporządzeń państwa czesko-słowackiego Nr 142) wraz z późniejszymi zmianami.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
 Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
 Minister Opieki Społecznej:
Marian Zyndram-Kościałkowski
 Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

615

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 19 listopada 1938 r.

o rozciągnięciu mocy obowiązującej przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych na odzyskane ziemie Śląska Cieszyńskiego.

Na podstawie art. 55 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. Na odzyskane ziemie Śląska Cieszyńskiego rozciąga się moc obowiązującą następujących aktów ustawodawczych wraz z późniejszymi zmianami:

1) ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr 6, poz. 46);

2) ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o zmianie niektórych przepisów, dotyczących zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 239);

3) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o zmianie ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 668);

4) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 czerwca 1934 r. o prawie wyboru zaopatrzenia emerytalnego i o dodatku do uposażenia emerytalnego funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 474);

5) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 listopada 1935 r. o zmianie niektórych przepisów, dotyczących zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 521);

6) ustawy z dnia 12 marca 1938 r. o zmianie niektórych przepisów, dotyczących zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 125).

Art. 2. Funkcjonariuszom państwowym oraz zawodowym wojskowym, którzy przed wstąpieniem do służby państwowej polskiej pozostawali w służbie Republiki Czeskosłowackiej, zalicza się przy wymiarze uposażenia emerytalnego pełną ilość lat służby w Republice

Czeskosłowackiej, podlegającą zaliczeniu według przepisów emerytalnych obowiązujących w tym państwie w dniu 30 września 1938 r. z zastrzeżeniem, że sposób zaliczania czasu tego do wysługi emerytalnej nie może być korzystniejszy aniżeli w służbie państwowej polskiej. Przepis powyższy stosuje się odpowiednio przy wymiarze zaopatrzenia emerytalnego wdowom i sierotom po funkcjonariuszach państwowych lub zawodowych wojskowych zmarłych w służbie czynnej.

Art. 3. (1) Osoby (emeryci, wdowy i sieroty), którym zaopatrzenie emerytalne zostało przyznane przed dniem 1 października 1938 r. przez władze Republiki Czeskosłowackiej, a które wykazały się posiadaniem obywatelstwa polskiego na podstawie art. 2a lub art. 3 ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego w brzmieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 października 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 548) otrzymują zaopatrzenie w wysokości 75% zaopatrzenia emerytalnego przyznanego im przez wspomniane władze po przeliczeniu należności na walutę polską według stosunku ustalonego w art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 października 1938 r. o przerachowaniu zobowiązań opiewających na walutę czesko-słowacką (Dz. U. R. P. Nr 79, poz. 535).

(2) Prawo do zaopatrzenia przewidzianego w ust. (1) powstaje od dnia następującego po upływie okresu, za który władze Republiki Czeskosłowackiej wypłaciły zaopatrzenie emerytalne po raz ostatni jednak nie wcześniej niż od dnia 1 października 1938 r.

(3) W przypadkach zasługujących na uwzględnienie Minister Skarbu na wniosek właściwej władzy naczelnej (Wojewody Śląskiego) będzie władny:

1) podwyższać zaopatrzenie osobom określonym w ust. (1) do pełnego wymiaru zaopatrzenia emerytalnego przyznanego im przez władze Republiki Czeskosłowackiej;

2) przyznawać zaopatrzenie tym osobom, które w myśl przepisów emerytalnych czeskosłowackich nabyły prawo do zaopatrzenia emerytalnego, a którym zaopatrzenie to nie zostało jednak przed dniem 1 października 1938 r. przyznane, jeżeli osoby te posiadają obywatelstwo polskie. Wysokość zaopatrzenia w tym przypadku nie może przekraczać normy, do jakiej miały prawo wspomniane osoby według odnosnych przepisów czesko-słowackich.

(4) Do osób otrzymujących zaopatrzenie przewidziane w ust. (1) lub (3), tudzież do wdów i sierot po emerytach określonych w ust. (1) i (3), które czynią zadość przewidzianemu tam warunkowi obywatelstwa polskiego, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy państwowych i zawodowych wojskowych.

(5) Zasiłki tymczasowe wypłacone przez władze polskie osobom wymienionym w ust. (1) przed wejściem w życie dekretu niniejszego zostaną zaliczone na poczet zaopatrzenia należnego na podstawie dekretu niniejszego.

Art. 4. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Skarbu.

Art. 5. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

616

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 19 listopada 1938 r.

o zniesieniu niektórych podatków pośrednich na obszarze odzyskanych ziem Śląska Cieszyńskiego,

Na podstawie art. 55 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Uchyła się na obszarze odzyskanych ziem Śląska Cieszyńskiego:

1) ustawę z dnia 15 lipca 1919 r. w przedmiocie wprowadzenia monopolu środków wybuchowych (Zb. ust. i rozp. państwa czesko-słowackiego Nr 414);

2) ustawę z dnia 12 sierpnia 1921 r. w sprawie opodatkowania siły wodnej (Zb. ust. i rozp. państwa czesko-słowackiego Nr 338);

3) ustawę z dnia 21 grudnia 1923 r. o podatku od węgla (Zb. ust. i rozp. państwa czesko-słowackiego Nr 1 z 1924 r.);

4) ustawę z dnia 24 lutego 1933 r. o podatku od elektrycznych źródeł promieniowania (Zb. ust. i rozp. państwa czesko-słowackiego Nr 38);

5) ustawę z dnia 12 lutego 1936 r. o podatku konsumcyjnym od środków do kwaszenia ciasta (Zb. ust. i rozp. państwa czesko-słowackiego Nr 40);